

Det Kongelige Miljøverndepartement
Boks 8013 Dep

0030 OSLO

Deres ref.: 200703588-/DH
Vår ref.: 10801062/EF

Oslo, 31. mars 2008

JURIDISK AVDELING
Advokat Einar Frigland
Advokat Anders Leisner
Advokat Annita Magnussen
Advokat Line A. Parelius
Advokat Elisabeth Aas Nilsen
Advokat Thore Eithun Helland

Adv.fm. Lars David Råmunddal

Medlemmer av
Den Norske Advokatforening

VEDR.: HØRING – FORSLAG TIL MATRIKKELFORSKRIFT MV.

Huseiernes Landsforbund (HL) har mottatt departementets brev av 19. desember 2007, med høringsfrist 1. april 2008. Vi kan i det alt vesentlige gi vår tilslutning til forslaget, men vil likevel få fremføre følgende reservasjoner:

Forskriftens §13 (6) har en formulering som virker åpen for sammenslåing på tvers av gårdsnummergrenser, mens merknadene er sterkt negative, og sier at dette ”bør unngås”, slik også §44 (3) er formulert. Huseiernes Landsforbund stiller spørsmål om en begrensning i adgangen til slik sammenslåing er nødvendig, dersom eiernes behov tilsier at sammenslåing er ønskelig. Begrunnelsen for merknaden savnes, ut over at ”den historiske gårdsnummerinndelingen i et område (bør) bevares.” Formuleringene om at slik sammenslåing bør unngås, bør etter HLs syn utgå. Dersom hensynet til historisk inndeling er viktig, bør det i stedet gis anvisning på avveiningshensyn mellom det historiske og dagens behov.

Forskriftens §17 om betaling knesetter prinsippet om selvkost, som i utgangspunktet er riktig og lett å få forståelse for. Derimot er vi ikke så positive til at det skal delegeres til den enkelte kommune å fastsette utfyllende satser. HLs erfaring gjennom flere år med innhenting av priser for ulike kommunale tjenester gjør at vi sitter med et inntrykk av at begrepet ”selvkost” til tider tøyes langt og uansett behandles ulikt. Det vil derfor etter vårt skjønn være grunn til forsiktighet med slik delegering, og uansett bør det vurderes å fastsette ”tak” for utgiftene slik at variasjonene fra kommune til kommune holdes innen rimelige grenser.

I forskriftens 35 (4) er det satt en begrensning på 1G for verdien av areal som grensejusteres. HL vil påpeke at dette kan gi vanskelige skjønn, som bør unngås. Viktigere er likevel at i byer og andre sentrale områder kan verdien av selv meget små arealer overstige 1G, uten at behovet for justering er mindre av den grunn. Kravet om maks 1 dekar bør etter vår oppfatning være tilstrekkelig som begrensning. Dette er også unntatt skjønnsmessig vurdering.

Vi har ved gjennomlesingen funnet en del trykkfeil, og vedlegger en liste.

Med vennlig hilsen
for Huseiernes Landsforbund

Peter Batta
Adm. dir.

Einar Frigland
advokat